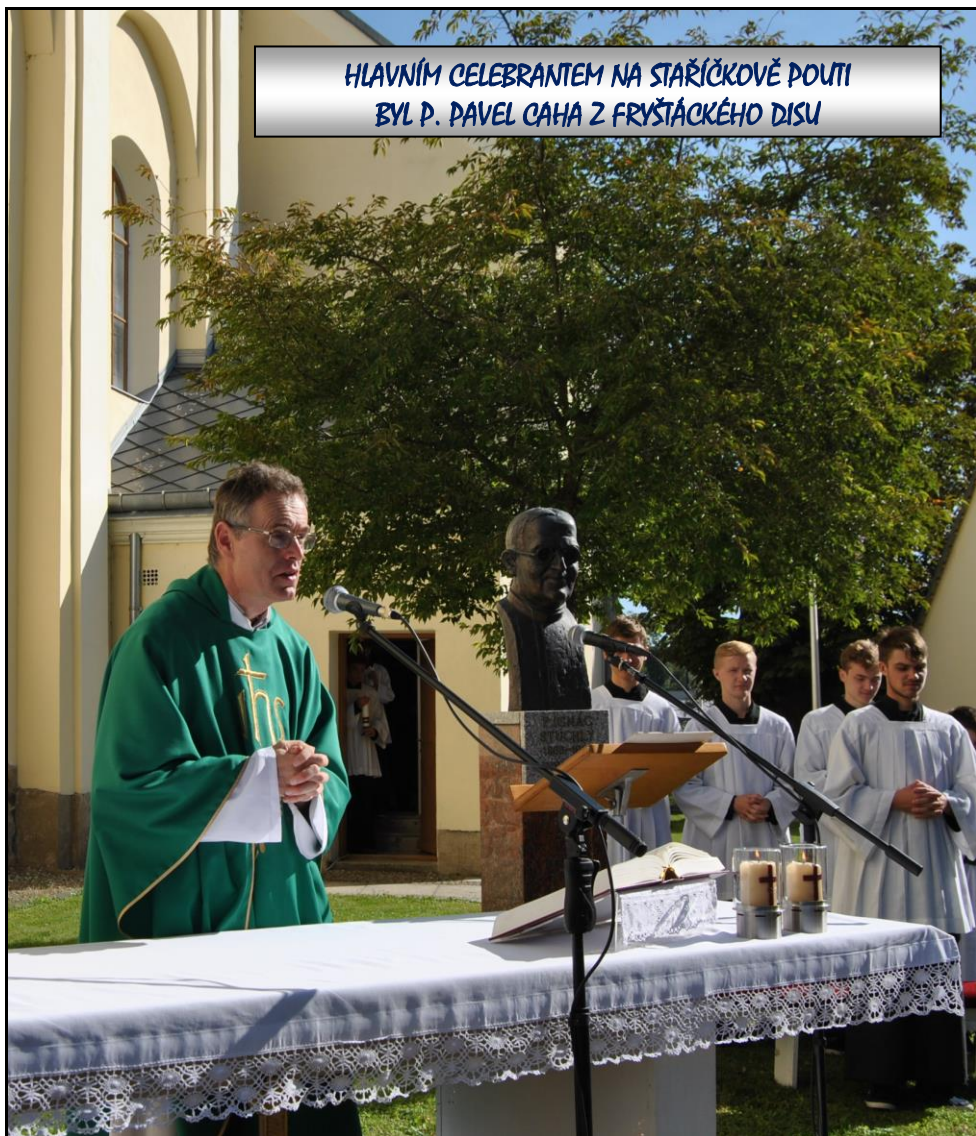

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

17. ROČNÍK - ŘÍJEN 2019 - ČÍSLO 186

FARNÍČEK

HLAVNÍM CELEBRANTEM NA STAŘÍČKOVĚ POUTI
BYL P. PAVEL ČAHA Z FRYŠTÁCKÉHO DISU

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry a bratři, čtenáři Farničku,

vstoupili jsme do měsíce října, který se obecně nazývá růžencový, protože 7. října slavíme památku Panny Marie Růžencové. **Papež František mu dal pro letošek také název měsíc misijní** ke stému výročí vydání Apoštolského listu Maximum illud papeže Benedikta XV., který dával veliký důraz k obnově misijního poslání církve.

Motto tohoto misijního měsíce října je stejné jako poselství papeže Františka k 93. světovému dni misí v neděli 20. října 2019. **Zní: Pokřtění a poslaní: Kristova církev na misii ve světě.** O tom se dočtete více na jiném místě Farničku ve zkrácené verzi Poselství papeže Františka.

Do celého měsíce nás uvádí sv. Terezie z Lisieux – patronka misí, která při složení řeholních slibů vnímá jasně misijní rozměr svého povolání. Modlí se k Ježíši: „Učiň, ať zachráním mnoho duší!“ Celá církev má misijní poslání.

Kde začíná církev – Kyriaké - ti, kdo patří Pánu (Kyrios)?

Křtem – připojením ke Kristu. Malá církev – tzn. Domácí začíná v rodině. Více rodin na určitém území – vesnici, městské části – tvoří farnost. Stovky farností tvoří diecézi, desetitisíce, statisíce, miliony farností tvoří světovou církev. Nejvyšší představený církve – **papež František nás vybízí ke každodenní modlitbě v tomto měsíci.**

Zde je:

„Nebeský Otče, když Tvůj jednorozený Syn Ježíš Kristus vstal z mrtvých, pověřil své následovníky „jděte a učte všechny národy.“ I nám připomínáš, že skrze svůj křest máme účast na poslání církve. Posiluj nás dary Ducha svatého, abychom byli odvážnými a horlivými svědky evangelia tak, aby poslání svěžené církvi, mohlo najít nové a účinné nástroje, které světu přinášejí život a světlo. Pomoz nám umožnit všem národům zažít spasitelnou lásku a milosrdenství Ježíše Krista, který žije a kraluje v jednotě Ducha svatého po všechny věky věků. Amen“

Můžete k tomu osobně nebo v rodině přidat denně desátek růžence, ve farnosti celý růženec za probuzení misijního poslání naší farnosti. Jednou z aktivit Papežských misijních děl spojených s oslavou světového dne misí je **MISIJNÍ MOST MODLITBY.** Naši biskupové nás zvou k této aktivitě v pátek 18. 10. večer. U nás ho začneme modlitbou růžence před bohoslužbou. Pak bude pokračovat při vlastní bohoslužbě a ještě nějaký čas hned po bohoslužbě. **A hlavní den bude misijní neděle 20. října.**

Na bohoslužbu v 8:00 a 10:00 prosím ženy o upečení koláčů a sladkého pečiva, ze kterého další ženy připraví tácky s několika kousky zabalené ve fólii – tzv. Misijní koláč, který si po bohoslužbě za dobrovolný příspěvek vezmete domů. To navýší naši sbírku na misijní poslání církve. Všechny vás k tomuto krásnému duchovnímu dílu zvu.

otec Josef

POSELSTVÍ PAPEŽE FRANTIŠKA K 93. SVĚTOVÉMU DNI MISÍÍ 20. ŘÍJNA 2019

Milé sestry, milí bratři,

požádal jsem celou církev, aby v měsíci říjnu 2019 věnovala mimořádnou pozornost misíím. Motto tohoto poselství zní: **Pokřtění a poslání: Kristova církev na misii ve světě.** Slavení tohoto měsíce nám pomůže především **znovu objevit** misijní rozměr naší víry v Ježíše Krista, kterou jsme zdarma obdrželi při křtu. Jsme **Božími dětmi**, a to není nikdy záležitost individuální, ale vždy církevní. Ze společenství s Bohem - Otcem, Synem a Duchem Svatým - se rodí nový život s ostatními bratry a sestrami. Tento dar jsme dostali zadarmo a zadarmo se o něj dělíme.

Církev je ve světě na misii: víra v Ježíše Krista dává správný rozměr všem skutečnostem a ukazuje nám svět Boží optikou a Božím srdcem. Dobročinná láska, kterou můžeme zakoušet ve svátostech a v bratrské náklonnosti, nás pobízí, abychom šli až do končin země. Církev, vycházející až do nejzazších končin, vyžaduje stálé a trvalé misijní obrácení.

Toto poslání se nás dotýká **v první osobě: já jsem** stále misíí, **ty jsi** stále misíí, každý pokřtěný je misíí. Kdo miluje, dává se do pohybu, je pohádán, aby vycházel ze sebe, je přitahován a přitahuje, daruje se druhému a navazuje životodárné vztahy. Každý z nás jako plod Boží lásky je ve světě misíí.

Ve křtu dostáváme život, který nám dává víru v Ježíše Krista, vítěze nad hříchem a nad smrtí. Utváří nás k Božímu obrazu a Boží podobě a včleňuje nás do Kristova těla, kterým je církev. Křest je tedy skutečně nezbytný pro spásu. **Křest** je totiž naplněním přislíbeného božského daru, který vytváří z lidského tvora syna v Synu. Pro koho není církev matkou, pro toho nemůže být Bůh Otcem.

Naše misie má své kořeny v Božím otcovství a v církevním mateřství. Křesťan je poslán, aby nikdo nebyl vynechán ze zvěsti o tom, že byl přijat za Božího syna. Je třeba ho ujistit o osobní důstojnosti a niterné hodnotě života od jeho početí až do jeho přirozené smrti.

V církvi je i dnes zapotřebí mužů a žen, kteří v milosti svého křtu velkodušně odpovědí na povolání vyjít ze svého domu, ze své rodiny, ze své vlasti, ze své rodné řeči, ze své místní církve. Jsou vysláni k lidem do světa neproměněného svátostmi Ježíše Krista a jeho církve. V církvi stále nezbytná **Missio ad gentes** přispívá zásadním způsobem k trvalému procesu obrácení všech křesťanů.

Nové Letnice otevírají dokořán brány církve, aby žádná kultura nezůstala uzavřená do sebe a žádný národ nebyl izolovaný, ale otevřený všeobecnému společenství víry. **Ježíšovo tajemství smrti a zmrtvýchvstání** boří malicherná omezení světů, náboženství a kultur a volá je, aby se rozvíjely v úctě k důstojnosti mužů a žen.

Svěřme misijní poslání církve Panně Marii, naší Matce. Ona, spojena se svým Synem již od počátku vtělení, se vydává na cestu, aby se stala součástí Ježíšova poslání, jako Matka církve bude skrze Ducha a víru dávat život novým synům.

STAŘÍČKOVA POUŤ SE OPĚT VYDAŘILA

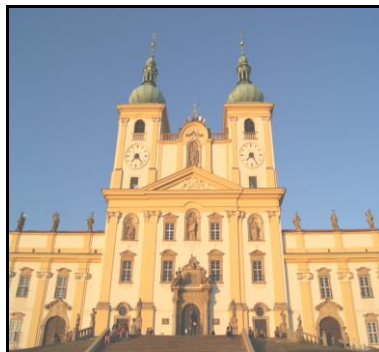

Stejně jako v předcházejících letech se „Staříček“ postaral o doslova luxusní počasí. Mše svatá tak mohla být sloužen a venku u jeho busty. Tentokrát se role hlavního celebranta zhostil P. Pavel Caha (nová posila fryštátského DISu). Velké díky patří také schole, která celou mši provázela krásnými tóny. Po mši svaté nechyběly koláčky a štamplička „fryštácké svěcené“. Prostě tak, jak to má při takové oslavě být. Odpoledne se pak na farním dvoře konalo přátelské posezení s hudbou. Tentokrát ji obstarala kapela mladých muzikantů s podivným názvem Avarom dnabseulb (čti pozpátku – Bluesband Morava). Děti měly připravenou malou dílničku a chybět nemohl ani skákací hrad (tady patří opět velké poděkování panu Štefkovi z Vítové za ochotu zdarma poskytnout tuto atrakci našim dětem). Připraveno bylo už tradičně bohaté občerstvení. Otec Josef překvapil malou ochutnávkou mešních vín ve farním sklípku. Myslím, že i tentokrát se „naše farní pouť“ opět vydařila na jedničku. Velký dík patří všem, kteří se o to zasloužili.

-pn-

SPECIÁLNÍ VÍKENDOVKA

Ve dnech od 6.- 8.9. se konala speciální víkendovka pro mládež. V pátek odpoledne jsme měli sraz na náměstí ve Fryštáku a odtud jsme jeli na místo pro nás tajné. Ale později jsme se dozvěděli, že jedeme do Olomouce. V Olomouci jsme spali u kapucínů v klášteře. Večer jsme hráli hry, abychom se více seznámili a poznali. Potom jsme šli spát. Vedoucí nás vzbudili asi ve tři hodiny ráno. Přečetli nám příběh a my jsme museli jít hledat klíč od krypty sv. Václava. Téměř celou cestu jsme měli zavázané oči. Cesta byla dlouhá. Hodně přšelo. Nikdo nevěděl, kam jdeme. Došli jsme až na Svätý Kopeček. Tam jsme hledali klíč. Jakmile jsme ho našli, vyfotili jsme se před kostelem a pak jsme se vrátili zpátky. Šli jsme spát, protože jsme byli hodně unavení. Po odpočinku jsme šli do města na oběd a poté si prošli město. Večer jsme šli odemknout kryptu sv. Václava. Zapálili jsme mu svíčku a dali jsme tam svícenou vodu, kterou jsme museli nabrat z kašny a to tak, že jsme si vodu předávali z dlaně do dlaně a poslední ji nalil do skleničky. Potom jsme se vrátili na ubytování a šli spát. V neděli ráno jsme se sbalili, posnídali, pouklízeli, šli do kostela na mši sv. a plní zážitků jsme odjeli domů. Víkendovka se mi líbila. Myslím, že jsme si ji všichni užili a více jsme se poznali. Díky moc vedoucím, že pro nás přichystali sice náročný, ale hezký výlet. **KZ**

PROMÍTÁNÍ VE FARNÍ STODOLE

Je za námi nultý zkušební ročník letního kina ve farní stodole..!

Myslím, že kdo nepřišel, měl velkou škodu. Pořadatelům nešlo až tak o samotné promítání (i když si myslím, že nabídka byla pestrá a mohla uspokojit široký zájem diváků...)

Šlo nám o to setkat se, případně si i po filmu popovídat, sdílet se...

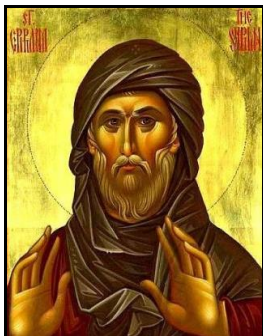
A částečně se nám to i povedlo.

Věřím, že příští rok navážeme a budeme si moci zpestřit letní večery..

Na viděnou opět příští léto ve farní stodole....

Za pořadatele Jana Jasenská

SVĚTEC MĚSÍCE – SVATÝ EFRÉM SYRSKÝ (306 -373)

Svatý Efrém Syrsky je jedním z nejslavnějších učitelů syrské církve, nazývaný též „harfa Ducha svátého“. Narodil se křesťanským rodičům v jižní Mezopotámii a zřejmě od mládí se chtěl stát mnichem. Psaly se první roky svobody církve po vydání ediktu milánského císařem Konstantinem v roce 313 - Mladý Efrém studoval v Nisibisu u výjimečného učitele – biskupa Jakuba, jednoho z „otců“ nicejského koncilu konaného v roce 325. Biskup ho vedl ve studiu a později mu pomohl založit a řídit teologickou školu. Efrém zřejmě nebyl vysvěcen na kněze, ale stal se učitelem budoucích kněží; pokud to ovšem situace umožňovala. Jeho země byla na

dlouho zavlčena do války mezi římským impériem a Peršany. Nisibis podstoupilo tvrdou zkoušku obležení, přesto však římské impérium později postoupilo město Peršanům.

Efrém tedy opustil Nisibis a našel útočiště v syrské Edesse. Zůstal zde až do smrti a pokračoval ve své kazatelské, učitelské a spisovatelské činnosti. Zdá se, že se nestal knězem, jen jáhnem. Přesto mu naslouchali jak věřící, tak kněží i biskupové. Tento kazatel a učitel byl též básníkem a do teologického slovníku přidal velké množství výrazů, kterými se odlišoval od západních teologů.

Jeho kázání, teologické i ostatní spisy znějí místy jako básně s rytmickou kadencí, proto jsou tak přitažlivé, ale především se snadno pamatují a citují. Používal velké množství obrazů a přirovnání, což není západnímu myšlení příliš blízké.

Tato „harfa Ducha svátého“ dostala ještě další přízvisko: „básník Panny Marie“. V této oblasti byl téměř průkopníkem. Jistě je svědkem skutečnosti, jak starobylá je úcta k Ježíšově matce. Složil totiž mnoho hymnů na počest Panny Marie, které se dodnes zpívají v chaldejské církvi. Ve 20. století papež Benedikt XV. prohlásil Efréma Syrského učitelem církve – roku 1920.

MODLITBA SVATÉHO EFRÉMA (EFRAIMA)

Denním světlem svého vědění zaplaš, Pane, noční temnoty naší mysli, aby náš duch byl tebou osvícen a v nové čistotě ti mohl sloužit. Když slunce začíná svou nebeskou pouť, začíná lidem pracovní den. Ty, Pane, připrav v naší mysli místo pro tvůj den, který nezná konce. Dej nám, ať sami na sobě zakusíme život vzkříšení a nic ať nepřipraví naše srdce o to, čím ty nás oblažuješ. Pane, pro naši usilovnou snahu se ti přiblížit vtiskni do nás pečeť toho dne, jenž nezačíná pohybem a během slunce.

Ve tvých svátostech tě denně objímáme a přijímáme tě do svého srdce; dopřej nám, ať na sobě zakusíme vzkříšení, v něž doufáme. Milostí křtu máme ve svém těle ukrytý tvůj poklad; ať ho rozmnožuje účast na hostině tvých svátostí, dej nám, ať se radujeme v tvé milosti. Nosíme, Pane, ve svém srdci tvou památku z tvého duchovního stolu; kéž ji vlastníme v plnosti, až přijdeš obnovit všechno.

Kéž skrze duchovní krásu, kterou v naší smrtelnosti budí tvá nesmrtelná vůle, poznáme, jak veliká krása je nám dána!

DOKONČENÍ Z PŘEDCHÁZEJÍCÍ STRANY

Tvoje ukřižování, Spasiteli, bylo koncem tvého pozemského života; dej, ať křížujeme svou vlastní vůli, aby se v nás rodil život duchovní. Skrze tvé vzkříšení, Ježíši, ať v nás stále roste duchovní člověk; jako v zrcadle ať ho poznáváme, když hledíme na tvoje svatá tajemství.

Náš Spasiteli, tvůj Boží řád spásy je nám obrazem duchovního světa; dej, ať v něm žijeme svůj pozemský život jako lidé duchovní.

Nezbavuj, Pane, naši mysl znamení své duchovní přítomnosti a neodnímej našim údům teplo své dobroty. Smrtnost pronikající naše tělo je pramenem našeho porušení; oživující vláha tvé duchovní lásky ať smyje následky smrtnosti z našeho srdce. Dej nám, Pane, ať spěcháme do svého domova a jako Mojžíš z vrcholu hory ať duchovním zrakem spatříme, jaký domov jsi nám připravil.

vybral o. Josef

RŮŽENEC – MODLITBA JEN PRO BABIČKY?

Mnozí z nás si pamatují na svou babičku, jak se modlí růženec. A kdo takovou babičku nemá nebo neměl doma, může se s ní setkat ve své farnosti zhruba půl hodiny před začátkem mše svaté. Čím to, že tato modlitba je zrovna mezi babičkami tak populární? Jaké je vlastně kouzlo této monotónní modlitby, že se ji modlí už tolik generací babiček?

V ČEM SPOČÍVÁ JEJÍ SÍLA?

Řekl bych, že co dělá růženec naprosto jedinečnou modlitbou, vystihl jeden náš bratr, když řekl, že modlitba růžence je podobná, jako když máma vezme na klín své dítě a ukazuje mu rodinné fotografie. Předkládá mu stále stejné fotografie nejbližších, fotografie nejdůležitějších okamžiků života rodiny, které se mnohdy mohou vracet až několik desítek let do minulosti, a přitom mu o všech těchto lidech a událostech vypráví. A dítě tomu pozorně naslouchá, a tak toho o své rodině stále nejen více ví, ale svým způsobem se také stále více stává součástí této rodiny - vstupuje do jejího příběhu. A postupně se i ono stává součástí vyprávění a začíná se objevovat na fotografiích.

Podobně i my, když se modlíme růženec, svým způsobem usedáme na klín naší nebeské matky. A spolu s ní rozjímáme jednotlivá tajemství naší rodiny - Ježíše a jeho učedníků. Maria, která byla u toho všeho a uchovávala to ve svém srdci (Lk 2,19.51b), nás uvádí stále hlouběji do života Ježíše a jeho církve. Společně s ní se stáváme stále více Ježíšovými učedníky a členy církve.

vybral o. Josef

PAPEŽ FRANTIŠEK - VYHASÍNÁ RADOST ZE ŽIVOTA

Lidstvo nyní prožívá historický obrat, jenž lze spatřovat v překotném vývoji. Je sice třeba ocenit úspěchy, které přispívají k růstu blahobytu lidí. Nicméně nesmíme zapomínat, že stále větší část žen a mužů naší doby žije v každodenním nedostatku se všemi neblahými důsledky.

NARŮSTAJÍ MNOHÉ CHOROBNÉ JEVY.

Bázeň a beznaděj se zmocňují srdcí mnoha lidí dokonce i v takzvaných bohatých zemích. Často vyhasíná radost ze života, roste nedostatek úcty, narůstá násilí, nerovnost se stále více prohlubuje. Člověk musí bojovat o přežití, a to často v nedůstojných podmínkách. Tato změna byla zapříčiněna mimořádnými skoky, ke kterým dochází ve vědeckém, technickém a komunikačním pokroku a v jejich rychlých využitích. Žijeme v době znalostí, informací a nových podob moci, která je ale velmi často anonymní.

HLUBOKÝ PRAMEN RADOSTI I UPROSTŘED TĚŽKOSTÍ

Ti, kdo se opravdově setkávají s Ježíšem, jsou naplňováni hlubokou radostí. Radost evangelia naplňuje srdce těch, kdo se od něho nechávají vysvobodit z hříchu, smutku, vnitřní prázdnoty a osamění. S Ježíšem Kristem se vždycky rodí a obrozuje radost. Obracím se proto ke každému křesťanovi, ať už je kdekoli a v jakékoli situaci, aby se navracel ke svému osobnímu setkání s Kristem, nebo alespoň učinil rozhodnutí, že se s ním chce setkat, a že ho bude hledat. Nikdo nemá důvod myslet si, že se jej toto pozvání netýká, nikdo není vyloučen z radosti, kterou přinesl Pán.

„Pane, nechával jsem se oklamávat.

Tisícero způsobů jsem unikal před tvou láskou.

Ale nyní jsem znovu zde, abych obnovil svůj vztah s tebou.

Potřebuji tě. Vysvobod' mne znovu, přijmi mne opět do své vykupitelské náruče.“

Věřit v Ježíše Krista a následovat jej, není jen něco správného, ale také krásného, schopného dát životu nový lesk a hlubokou radost i uprostřed těžkých životních událostí. Radost evangelia je radostí, kterou nám nic a nikdo nevezme.

Zpracováno podle dokumentu papeže Františka:

Evangelii gaudium

DROBNÉ PROJEVY LASKAVOSTI NÁS NIC NESTOJÍ

Často jsme vlastními starostmi pohlceni natolik, že si ani nevšimneme potřeb lidí kolem nás. Jakmile si jich všimneme, je třeba ještě udělat obrovský krok a zareagovat na ně. Rozhodneme-li se druhým pomoci, znamená to, že budeme muset obětovat jednu ze dvou věcí, které jsou pro nás nejcennější – peníze nebo čas. A možná budeme muset obětovat obojí. Někdy se domníváme, že máme příliš málo, jak času, tak peněz, a proto druhým nemůžeme pomoci. Nejednou pak uvažujeme takto: Kdybych si to mohl dovolit, něco bych s tím udělal. Jelikož si to dovolit nemohu, přispěji alespoň na charitu. Ano, přispět na charitu je rovněž projevem laskavosti a někdy je to to nejlepší, co můžeme udělat. Ale pokud jde o osobní projevy drobné laskavosti v každodenním životě, která nás vlastně nic moc nestojí, má většina z nás ještě prostor pro osobní růst.

KNIHA – LIDÉ PLÁNUJÍ, BŮH SE SMĚJE

Newyorská rabínka v deseti kapitolách velmi dojemně, přesvědčivě a s humorem na mnoha příkladech z vlastní zkušenosti vypráví o vlastní cestě k Bohu, k pokoře a přijetí všech stránek života. Řešením je nalezení „božské jiskry“, tj. Božího úmyslu v sobě, a její udržování. Kniha je zajímavá i autentickým zachycením prostředí, v němž žijí newyorští Židé, a krátkými, zábavnými příběhy o chasidských mudrcích.

Deset kapitol se zabývá vnitřním vývojem člověka zasaženého nepředvídanými životními událostmi, jeho posunem k pravdivému životu, uzavřením „partnerství“ s Bohem, nacházením obecného smyslu v životních událostech a s tím spojenými pochybnostmi.

Sherre Hirsch je americká rabínka, spisovatelka a spirituální koučka, mediálně velmi známá. Napsala ještě další knihu: Jak se vypořádat s životními změnami a žít bez strachu a výčitek svědomí (2015).

UKÁZKA Z KNIHY:

Když se život nevyvíjí podle vašich představ... Bůh slíbil Sáře a Abrahamovi syna. Sáře bylo 90 let a Abrahamovi 100. Abraham nepochyboval. Stejně jako všichni muži si představoval, že bude mít dostatek sil do 1000 let... Z čirého štěstí se smál. Zato Sára byla realističtější. Šance otěhotnět v devadesáti je nulová... Sára se Bohu vysmívala... Smích představuje radost, stvoření, lásku, víru a vášeň. Bůh má smysl pro humor. Narozením Izáka stvrdil pravý význam smíchu. Smích znamená možnost, ne výsměch... Toho dne, kdy se Izák narodil, svět překypoval čirou radostí. Člověk plánuje. Bůh se směje. Bůh se nevysmívá. Neshlíží na mne s posměchem... Když upadnu, Bůh se nesměje. Bůh se směje, když se zvedám. Bůh miluje všechny moje plány. Bůh chce, abych snila a věřila, že mohu dokázat víc. Chce, abych vzala věci do svých rukou a posouvala se dál. Bůh chce, abych nadále obohacovala jeho výtvar... Bůh chce, abych se smála. Co se stalo, jak jsem se sem dostala? Co mne k tomuto okamžiku přivedlo? To je první krok. Nelze ho vynechat a musíte být k sobě upřímní. Lháť sobě je snadné. Slovíčko „kdyby“ je výmluva, proč zůstat stát ustrnulý na místě... Existuje milion důvodů, proč se zasekáváme na těch nejhorších místech, proč setrváváme v osobním pekle. Je mnohem jednodušší se vymlouvat.

Všichni máme nějaké očekávání. Ve třiceti už budeme finančně úspěšní. Ve čtyřiceti budeme mít manžela a děti. V pětadesáti půjdeme do důchodu. Jenže některá očekávání začnou být časem nelogická. Definovali jsme je, aniž bychom věděli, jaký povedeme život.

Z HISTORIE POHŘBÍVÁNÍ VE FRYŠTÁCKÉM KOSTELE (9. DÍL)

Ve složité majetkově-právní bitvě o jednotlivé části zadluženého lukovského panství, která se odehrávala mezi rodinou Minkviců jako dlužníkem a vícero věřiteli a táhla se již od smrti Štěpána Schmidy z Freihofen (+ 1632), se začala nepřehledná situace vyjasňovat teprve až v průběhu 80. let 17. století.

Nejprve se ale zaměříme na další generační výměnu přímo u lukovských Minkviců, k níž došlo v roce 1678. V červnu téhož roku totiž zemřel lukovský pán Jan Fridrich II. Minkvic. Jeho manželka Marie Alžběta rozená Pražmová z Bílkova přitom zesnula nejméně o čtyři roky dříve (v roce 1674 byla již po smrti). Jan Fridrich II. Minkvic zanechal po sobě dva nezletilé syny, kteří se navíc dlouhodobě zdržovali mimo panství. Starší Jan Fridrich (nar. asi 1659) dlel tehdy patrně ve vojenských císařských službách, zatímco jeho mladší bratr Jan Adam (nar. asi 1660) pobýval v cizině, kde pravděpodobně studoval. Třetím Minkvicovým potomkem byla dcera Marie Františka, která tehdy pobývala na Lukově.

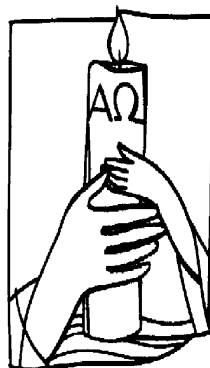

Oba synové se ale záhy vrátili domů nejen v souvislosti s úmrtím jejich otce, ale i kvůli tomu, že v té době nabýli plnoletosti, a tedy i možnosti držet majetky. Protože podle tehdejšího práva byla potřebná věková hranice 20 let, starší z nich se stal plnoletým již v roce 1679 a mladší pak následujícího roku 1680. Starší Jan Fridrich III. Minkvic, který zůstal na Lukově, uzavřel 7. února 1684 smlouvu s Reginou Antonií Skrbenskou z Hříště, dcerou Rudolfa Skrbenského, pána na Čechách pod Kosířem.

Mladší Jan Adam seděl v té době již na biskupském lénu v Biskupicích, které získal v roce 1683 od Zikmunda Ferdinanda Saka z Bohuňovic. Zmíněné léno ale již po dvou letech prodal pachtovskému hejtmanu na Lukově Janu Ignáci z Lindenberku. Odchod z Biskupic patrně u mladého Minkvice souvisel s dvěma událostmi – jeho sňatkem s Marií Terezií, rozenou Ullersdorferovou z Němčího, která mu v lednu 1684 porodila dceru Marii Františku Josefu, a rovněž se zakoupením Klečůvky a Veselé u Slušovic, u nichž je uváděn jako majitel již v druhé polovině 80. let 17. století. Právě tyto nevelké majetky měly pro další působení Minkviců ve zdejším regionu velký význam.

Vraťme se však ještě aspoň krátce k úvodní avizované otázce dalšího řešení dluhů na lukovském panství, k níž se musel nyní postavit i nový pán na Lukově Jan Fridrich III. Minkvic. V průběhu 80. let 17. století došlo totiž především konečně k redukci toho podílu panství, který byl dříve převeden do exekuce ve prospěch sester Barbory a Ludmily Mniškovských, a to v rozsahu značně převyšujícím jejich pohledávky. Podle dohody mezi Mniškovskými a potomky Jana z Rotálu, kteří si na majetky dělali nárok z pozice významných věřitelů, nakonec sestrám Mniškovským zůstal jen Fryšták, Lukov a Lukoveček, zatímco ostatní jejich obce připadly Janu Kryštofu z Rotálu, který byl v době své smrti (1699) držitelem Štípy se dvěma dvory, Horní a Dolní Vsi, Vítové, Ostraty a Březové. Definitivnímu odchodu Minkviců z Lukova a jejich dalším osudům se budeme věnovat příště.

- 1.10. Památka svaté Terezie od Dítěte Ježíše
 2.10. Památka svatých andělů strážných
 4.10. Památka svatého Františka z Assisi
 6.10. 27. neděle v mezidobí
 13.10. 28. neděle v mezidobí
 15.10. Památka svaté Terezie od Ježíše
 17.10. Památka svatého Ignáce z Antiochie
 18.10. Svátek svatého Lukáše, evangelisty
 20.10. 29. neděle v mezidobí
 27.10. 30. neděle v mezidobí
 28.10. Svátek svatých Šimona a Judy

**kurz
Manželské
večery**

**Investice do vztahu
se vyplatí!**

kdy

6. a 20. října, 3., 10., 17. a 24. listopadu,
1. a 8. prosince 2019
18.00 - 20.30

kde

Sál Domu Ignáce Stuchlého
P. I. Stuchlého 26
Fryšták

kontakt

603 352 818 (Markéta Zelinková)
737 040 427 (Jana Jasenská)
mark.zelinkova@seznam.cz

cena

1400 Kč za pár
neztisková cena pokrývá 8x
2 večeře, dezerty, nájem a výzdobu

rozhovor jen ve dvou | Jádrem večera je diskuse k tématu pouze vás dvou. Příjemná hudba zajistí soukromí.

večeře při svíčkách | U stolků pro dva, s dobrou večeří a později s kávou a dezertem, se budete cítit jako na rande.

praktické prezentace | Série osmi témat kurzů vychází z křesťanských principů a je určena pro každý pár v dlouhodobém vztahu.

příjemná atmosféra | Kurz vznikl v Anglii a dnes už probíhá ve 120 zemích světa. V ČR se pořádá od roku 2004.

témata

společný čas | řešení konfliktů | síla odpuštění | rodiče partnera
dobrý sex | umění komunikace | pět jazyků lásky

— partnerů akce —

www.manzelskevecery.cz

Říjenný systém
manželství

Credo 26

OSMISMĚRKA NA ŘÍJEN

X	P	A	CH	O	L	E	K	E	L	V	E	Ř	P	X
D	T	A	T	O	P	Í	B	A	L	O	P	R	Y	A
A	M	A	N	A	P	R	P	I	V	O	A	A	L	K
R	L	M	P	E	P	O	O	U	D	H	H	V	O	V
P	A	M	P	E	L	I	Š	K	A	A	A	S	P	A
O	U	I	Č	O	A	E	O	T	L	P	O	I	Á	K
P	T	I	Ž	P	K	V	D	D	A	E	A	R	T	S
O	V	K	Í	Ř	Á	P	O	P	L	E	T	A	E	R
O	A	P	Í	Ř	T	P	Ř	Í	L	E	T	Í	Ř	P

4. Pero

Pípa

Pivo

5. Panel

Páteř

Pavla

Pepík

Plato

Polyp

Pošta

Praha

Pumpa

6. Panama

Pečivo

Pepito

Plakát

Poprad

Přílet

Přítel

Polabí

7. Pacholek

Podlaha

Položka

Popleta

Převlek

8. Podkovář

Prokletí

Prskavka

10. Pampeliška

Tajenka – Kdo svou práci miluje (11 písmen)

Tajenka z minula – obrazárna

Připravil: František Zálaha

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 5. 10. 2019 V NÁKLADU 200 KS.